

FENYVESI ORSOLYA

A látvány

üvöltve sírt
a nő
a széles mezőn
támogatni kellett
terhes volt
az apja kísérte
elküldte a sas, hazaküldte
gyermeke anyját
és a szerelmet
üvöltött a sas

*

a húgommal szeretnék aludni
de ő a testét odaadta a fiainak
akik kutyák módjára
marcangolják szét
de a húgom teste nem fogy el soha

*

a vásárnak vége volt
és végre megtaláltam
a nekem való cipőket
egy függöny mögött, egy polc alatt
kiválasztottam egyet
abban volt a csók
belebújtam
de nem mehettem sehova
a tervező észrevette hogy loptam

*

más férfiak gondolata
mint a szél
megsimogat és idegesít
azt akarom hogy megérintsenek
arcomat a napba tartva
kortyolom mohón a vizet
nem elég hideg

elfut egy gyík farkok nélkül
a macskám életében először gyilkolt

*

a repülő a hegyre nézett
és félrenézett
amikor a pilóta meglátta
a hazafelé igyekvőket

*

egy kentaur torzójára tapadtak izmai
és mozdulatlan maradhatott
míg elvágattak mellette
az évszázadok

*

anyja is volt apja is volt
meg szélesebb családjá
kutyát tartott macskát
aztán csirkéket is
kézen fogott lényeket és
kézen fogták őt a nők
voltak barátok haverok és ismerősök
gyakran adakozott a rászorulóknak
testvérét mindig megvédte
kezével kettétört egy almát
és arra gondolt
akárki lehetek

*

végtelenül szép volt
pedig csak a kerítésig tartott
látott engem míg ő
láthatatlan maradt
én a dombra fel
nem megyek

*

két tacskozó kergetőzött
egy zsemleszínű és egy barna
összeakadtak morogtak vicsorogtak
és olyas szélesre húzták a délutánt
hogy mentem megszakadt

*

megmutattam neked a járdát
hogy legyen honnan elindulnod
és hogy hova
az egy madár torkán akadt

*

két hajó mérföldekre
nem is kilométerekre
egymástól ami összeköti őket
az ajtó amit a kettő közt
látok

*

a taorminai görög színházban jártunk és ott
felejtettem szavaimat
melyekkel testet ölthettem volna
neked amikor azt akartad
hogy beszéljek

*

élete első pofonját
egy hullámtól kapta
és a kontinens belsejében
épített házat
partraszálló gyermekeinek

*

látom a tovareppenésben
a nőket és torkomat
adnám a torkukért cserébe
a férfiakat a torkomban
érzem a csont és a hús
megtartja őket